

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság, a **2006. év augusztus hó 31. napján** tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette az alábbi

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2006. év január hó 12. napján kihirdetett 7.B.534/2004/29. sorszámú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

Megállapítja, hogy a vádlott születési éve helyesen: **1970. év.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 7.B.534/2004/29. számú, 2006. január 12.-én kelt ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete miatt 3 év és 4 hónapi börtönbüntetésre, és 4 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította, rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, téves jogi minősítés miatt, másodlagosan pedig enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.168/2006/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést fenntartotta, és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetést szabjon ki.

A vádlott védője a nyilvános ülésen megismételte az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett bizonyítás kiegészítési indítványait, és ismételten kérte a vádlott betegsége vonatkozásában az ideg- és elmeorvos szakértő meghallgatását, tanú kihallgatását a sértett sérülései tekintetében, valamint újabb orvos szakértő kirendelését a sértett maradandó fogyatékoságának pontos tisztázására.

A Fővárosi Ítéltábla a védő mindhárom bizonyítás kiegészítési indítványát - mint alaptalanokat - elutasította.

Az ideg- és elmeorvos szakértő, illetve a pszichológus szakértő az elsőfokú tárgyaláson kihallgatásra került, írásban benyújtott véleményüket fenntartották,

illetve a tárgyaláson a közvetlenség elve alapján azt ki is egészítették. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a szakértői vélemények megalapozottságával kapcsolatban aggályok - mint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - nem merültek fel.

Ugyancsak elutasította a Fővárosi Ítéltábla a vádlottal közös fogdahelyiségben elhelyezett személy tanúkénti kihallgatását, mivel a vádlott befogadáskori sérülései az eljárás során rögzítésre kerültek, egyértelműen megállapításra került, hogy azokat a sértett okozta, így e kérdésnek további tisztázását sem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság.

Elutasította a Fővárosi Ítéltábla a sértett maradandó fogyatékoságot eredményező sérülésének ismételt kivizsgálására vonatkozó védői indítványt is. A védő az elsőfokú tárgyaláson egyértelműen kifejtette, hogy az izomzatban vakon végződő szúrás vonatkozásában műszeres vizsgálatot el lehet végezni, de az eredményre nem vezet, mert az izomszövetet a képalkotó diagnosztikai módszerek nem tudják vizsgálni.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta, másodlagosan pedig a vádlott cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntettként történő minősítését, illetve a büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mindenben eleget tett ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének. Az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált és értékelési körébe vont. A törvényesen mérlegelt bizonyítékokon alapuló tényállás hibátlan, megalapozott és a felülbírálat alapját képezi.

A rendelkezésre álló bűnügyi iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott ténybeli beismerő vallomása, a sértetti vallomás és a kihallgatott tanúk vallomásai alapján mérlegelési jogkörében állapította meg. Részletes indokát adta a Fővárosi Bíróság, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését, miszerint jogos védelmi helyzetben követte el a bűncselekményt. A kifejtettekre tekintettel a védő tényállást támadó fellebbezése a bizonyítékok értékelését támadja, amely a tényálláshoz kötöttség elve alapján, megalapozott tényállás esetén, törvényi tilalom folytán eredményre nem vezethet, így a felmentésre irányuló indítvány minden alapot nélkülöz.

A tényállásból okszerűen vont következtetést a Fővárosi Bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet azon védői indítvánnyal, hogy a vádlott cselekménye életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősül. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltak szerint az emberölésre,

illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetés kori tudattartalomra a tárgyi és alanyi tényezők közül lehet következtetni.

A vádlott által a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszköz méretéből (16 cm pengehosszúságú konyhakés), a szúrás erejéből és a megszu­rt testtájékból a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott tudatának át kellett fognia a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és abba belenyugodva cselekedett. Erre figyelemmel a védő eltérő jogi minősítésre irányuló indítványa nem fogadható el, ezért a Fővárosi Ítéltábla a vádlott cselekményének emberölés büntette kísérleteként történő minősítését helyben hagyta.

A súlyosításra irányuló ügyészi, illetve az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a büntetés kiszabására kiható enyhítő és súlyosító körülményeket. A törvénnyel már két alkalommal összeütközésbe került vádlott által elkövetett élet elleni bűncselekmény tárgyi súlya jelentős, és a személyében rejlő társadalomra veszélyességre való figyelemmel az elsőfokú bíróság által az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott börtönbüntetés arányos. A Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot sem a büntetés súlyosítására, sem pedig annak enyhítésére, mert az ellentétben állna a Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési célokkal, és nem szolgálná sem az egyéni, sem pedig az általános megelőzést. A kifejtettek­re figyelemmel a súlyosításra, illetve enyhítésre irányuló fellebbezések nem elfogadhatóak.

A bűnügyi iratok alapján a Fővárosi Ítéltábla helyesbítette a vádlott születési évét, amely 1970.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. §. /1/ bekezdésén alapul.

Budapest, 2006. év augusztus hó 31. napján

***Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Gyürkés Tamás s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 7.B.534/2004/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.62/2006/8. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2006. év augusztus hó 31. napján

***Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke***

*Kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző*